

Vergaderjaar 2001–2002 Nr. 13n

23 490

Ontwerpbesluiten Unie-Verdrag

Nr. 237 HERDRUK*

BRIEF VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 6 juni 2002

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 7 juni 2002.

De wens dat de ontwerp-besluiten uitdrukkelijke instemming behoeven kan door of namens één van beide Kamers te kennen worden gegeven uiterlijk op 22 juni 2002.

In aanvulling op de geannoteerde agenda voor de JBZ-Raad, die wij u per brief van 29 mei aanboden¹, doe ik u hierbij, mede namens de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de staatssecretaris van Justitie, informatie toekomen over de agenda van de JBZ-Raad van 13 en 14 juni.

Tevens treft u aan enkele nieuwe documenten, die vermoedelijk geagendeerd zullen worden voor deze bijeenkomst van de JBZ-Raad², alsmede enkele documenten die nu ook beschikbaar zijn in het Nederlands².

De Minister van Justitie,
A. H. Korthals

¹ 23 490, nr. 13m/236.

² Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

* I.v.m. het afdrukken van voetnoten.

AANVULLENDE GEANNOTEEERDE AGENDA VOOR DE ZITTING VAN DE RAAD (JUSTITIE, BINNENLANDSE ZAKEN EN CIVIELE BESCHERMING) EN HET GEMENGD COMITÉ OP MINISTERIEEL NIVEAU VAN 13 EN 14 JUNI 2002

I. JBZ-Raad

2b. Jaarverslag 2001 van het Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie

document: 8 591/1/02 REV 1 CRIMORG 30 (En)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: Raadsconclusies

De conclusies van de Raad bij bovengenoemd jaarverslag van het Europees Netwerk Criminaliteitspreventie (EUCPN) hebben betrekking op de tot nu toe verrichte werkzaamheden in het kader van het EUCPN onder diverse voorzitterschappen. Dit betreft onder meer het opstellen van een eerste werkprogramma en het aantrekken van een secretaris voor de EUCPN die is ondergebracht bij de Europese Commissie. De ontwerp-Raadsconclusies onderstrepen nog eens het belang van het EUCPN, onder andere als motor voor de verwezenlijking van het Europees beleid inzake criminaliteitspreventie, zoals aanvaard door de Raad op 15 en 16 maart 2001¹.

2e. Europol: werkprogramma 2003

document: 8 385/02 EUROPOL 27 COR 1 (NI)

De Raad van Bestuur van Europol heeft besloten het aantal prioriteiten voor de bestrijding van misdrijven verder te beperken tot die omschreven in bovengenoemd document, te weten terrorisme, illegale immigratie en mensenhandel, georganiseerde criminaliteit, in het bijzonder in verband met verdovende middelen en misdrijven tegen de Euro en voorts de aanpak van het met deze misdrijven gepaard gaande witwassen van geld. Deze nadere beperking wordt breed gedragen door de lidstaten.

2i. Conclusies van de Raad inzake speciale civiele bescherming aan afgelegen, geïsoleerde ontoegankelijke en dun bevolkte gebieden in de Europese Unie

document: 9 373/02 PROCIV 29 FSTR 7 (En)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: resolutie van de Raad in de zin van artikel 299 EG-Verdrag

Dit betreft de laatst beschikbare versie van het document dat oorspronkelijk conclusies van de Raad bevatte, maar inmiddels is omgezet in een resolutie van de Raad.

2j. Ontwerp-aanbeveling inzake de introductie van een standaardformulier voor de uitwisseling van informatie over terroristen

document: 5 712/5/02 REV 6 ENFOPOL 18 (NI)

Dit betreft de laatste bijgewerkte versie van het voorliggende document.

¹ Zie voor de geannoteerde agenda en het verslag van deze bijeenkomst: 23 490 nrs. 185, 186 en 189.

Toegevoegde A-punten:

2k. Ontwerp-programma inzake verbetering van de samenwerking in de Europese Unie bij de bescherming van de bevolking tegen nucleaire, radiologische, bacteriologische en chemische dreigingen

document:	9 224/02 PROCIV 20 CIVCOM 39 SAN 62 (En) ENV 273 RECH 87 PESC 191 ATO 63 DENLEG 26 ENFOPOL 69 COSDP 142 9593/02 PROCIV 36 (En) 15 569/01 COSDP 349 ¹
verbindendheid:	niet verbindend
aard van het besluit:	conclusies van de Raad

Naar aanleiding van de aanslagen op 11 september in New York en de dreiging van biologische en chemische middelen, is tijdens de Europese Raad van Gent in oktober 2001 aan zowel de Raad als de Commissie gevraagd om een programma op te stellen ter verbetering van de samenwerking tussen de lidstaten en de evaluatie van risico's, melding en interventies, voorraden hulpmiddelen en op het terrein van research. Een Europese coördinator zou deel dienen uit te maken van een dergelijk programma. Tijdens de Europese Raad van Laken in december 2001 werd in dit verband gesproken over het opzetten van een Europees Agentschap ter verbetering van de samenwerking op dit terrein. Diverse raads werkgroepen, zoals Civiele Bescherming, Gezondheid, Milieu, Onderzoek, het Politieke en Veiligheids Comité en het Comité crisisbeheersing binnen de Commissie werd gevraagd verschillende delen van het samenwerkingsprogramma te leveren. De eerste bijdragen van deze werkgroepen zijn gebundeld in bovengenoemde documenten en vormen het eerste concept voor een samenwerkingsprogramma. Het betreft tevens een procedurele voortgangsrapportage, waarin de werkzaamheden over de verschillende werkgroepen worden verdeeld en er een coördinerende groep is vastgesteld. De Raad wordt hiervan nu in kennis gesteld.

Op veel terreinen zijn reeds activiteiten ondernomen ter voorbereiding op eventuele NRBC-dreigingen (Nucleair, Radiologisch, Biologisch Chemisch).

Doel van het Spaanse voorzitterschap is het bereiken van een gezamenlijk programma van de Raad en de Commissie, dat tijdens de Europese Raad in Kopenhagen op 12 en 13 december a.s. gereed zou moeten zijn.

Nederland kan instemmen met het opstellen van aanbevelingen, die ertoe dienen te leiden de afstemming en samenhang te waarborgen van de activiteiten op het terrein van de voorbereiding op eventuele NRBC-dreigingen tussen de verschillende units binnen de Commissie en de Raad.

¹ Dit document wordt ter vertrouwelijke kennisneming aan de Kamer voorgelegd en is ter vertrouwelijke inzage gelegd, alleen voor de leden, bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

2l. Voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende aanpassing van de bijlagen III en VIII van de Gemeenschappelijke Visuminstructie

documenten: 8 729/1/02 VISA 67 REV 1 COMIX 313 (NI)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: beschikking in de zin van artikel 249 EG-Verdrag

Het betreft hier een voorstel voor wijziging van de Gemeenschappelijke Visuminstructie, met daarin de voorgeschreven wijze waarop de consulaire vertegenwoordigingen om dienen te springen met visumaanvragen die door tussenkomst van een reisagentschap worden ingediend. De tekst laat de ruimte om te allen tijden de persoonlijke verschijning van de aanvrager te verlangen. Dit is voor Nederland van groot belang, aangezien Nederland geen voorstander is van het bemiddelen door reisagentschappen bij visumaanvragen. Nederland kan zich dan ook vinden in het voorstel. Wel zal Nederland in de Raad een verklaring afleggen over de juridische basis van deze wijziging, omdat zij meent dat de Raad niet de uitvoeringsbevoegdheden inzake voorschriften voor de behandeling van visumaanvragen aan zich had moeten houden maar aan de Commissie had moeten toekennen. Nederland verwijst in deze verklaring naar de zaak die de Commissie in dit verband bij het Hof van Justitie heeft aangespannen en waarbij Nederland zich heeft gevoegd.¹

2m. Voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende de aanpassing van deel VI van de Gemeenschappelijke Visuminstructie aan het nieuwe visumstickermodel

documenten: 9 202/02 VISA 79 COMIX 353 (NI)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: beschikking in de zin van artikel 249 EG-Verdrag

De Raad doet hier een voorstel tot wijziging van de van de Gemeenschappelijke visuminstructie voor wat betreft de invoering van de foto, naam en voornamen in het visumsticker. Tevens bevat het voorstel voorschriften die moeten voorkomen dat losse visumverklaringen opnieuw gebruikt kunnen worden. Nederland kan instemmen met de inhoud van het voorstel, maar zal ook hier de onder 2l genoemde verklaring afleggen.

2n. Voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende de herziening van het Gemeenschappelijk handboek grenzen

document: 9 287/02 FRONT 48 COMIX 360 (NI)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: beschikking in de zin van artikel 249 EG-Verdrag

¹ Zaak C-257/02, strekkende tot vernietiging van:

1. Verordening (EG) nr. 789/2001 van de Raad van 24 april 2001 tot verlening van uitvoeringsbevoegdheden aan de Raad met betrekking tot bepaalde gedetailleerde voorschriften en praktische procedures voor de behandeling van visumaanvragen en
2. Verordening (EG) nr. 790/2001 van de Raad van 24 april 2001 tot verlening van uitvoeringsbevoegdheden aan de Raad met betrekking tot bepaalde gedetailleerde voorschriften en praktische procedures inzake de uitvoering van de controle en de bewaking aan de grenzen.
Zie tevens TK 2001–2002, 23 490 nr 232, onder agendapunt 2i.

Deze concept-beschikking beoogt het Gemeenschappelijk handboek in overeenstemming te brengen met de communautaire bepalingen inzake het recht op het vrije verkeer van EU-onderdanen, onderdanen van staten die partij zijn bij de EER-overeenkomst en onderdanen van de Zwitserse bondsstaat. Hiertoe wordt voorgesteld om bepaalde voorschriften van het Gemeenschappelijk handboek die niet meer actueel zijn, in te trekken en andere voorschriften waar nodig aan te passen. Ook bij dit agendapunt zal Nederland een verklaring afleggen over de delegatie van de uitvoeringsbevoegdheden aan de Raad, zoals omschreven onder agendapunt 2l.

2o. Voorstel voor een besluit van de Raad tot machtiging van de Commissie om met de Oekraïne te onderhandelen over een overnameovereenkomst tussen de Europese gemeenschappen en Oekraïne.

Document:	7 913/02 MIGR 30 UA 4 4)	(NI)
	7911/02 MIGR 29 UA 3 4)	(NI)
verbindend:	n.v.t.	
aard van het besluit:	besluit in de zin van artikel 249 EG-Verdrag (besluit tot machtiging)	

Het besluit heeft tot doel de Commissie namens de Raad te machtigen om met de Oekraïne te onderhandelen over een terug- en overname overeenkomst tussen de EU en de Oekraïne. De Commissie zal tijdens de onderhandelingen worden bijgestaan door een speciaal comité. Uiteindelijk moet op basis van wederkerigheid een dergelijke overeenkomst worden gesloten, waarbij eigen onderdanen van de overeenkomstsluitende partijen worden teruggenomen en onderdanen van derde landen en staatlozen worden overgenomen.

B-punten

3. Maatregelen die moeten worden vastgesteld voor de preventie en de bestrijding van illegale immigratie en mensenhandel op zee

document: 9 027/4/02 JAI 88 RELEX 83 MIGR 40 REV 4 (En)

De Raad heeft in april 2002 conclusies aangenomen die beogen illegale immigratie effectiever tegen te gaan door een geïntegreerde aanpak. Speciale aandacht wordt hierbij gevraagd voor mensensmokkel via zee. De conclusies houden verband met het Actieplan ter bestrijding van de illegale immigratie en mensenhandel zoals in februari 2002 door de Raad is aangenomen.

Het voorliggende voorstel valt uiteen in een drietal onderdelen waarbinnen maatregelen genomen dienen te worden:

1. Geïntegreerde aanpak binnen de EU op alle beleidsterreinen, met name binnen het externe EU-beleid, waarbij onder andere de rol van de High Level Working Group on Asylum and Immigration (HLWG) wordt benadrukt;
2. Grottere betrokkenheid van Europol ten aanzien van de informatie-analyse omtrent illegale immigratie en het inzetten van joint teams alsmede een verbetering van de werking van het Early Warning System om onverwacht grote migratiestromen sneller in kaart te brengen;
3. Preventie door de landen van herkomst en doorreis, zoals verscherpte grenscontrole en strengere straffen voor mensensmokkel.

Nederland onderschrijft het belang van effectief optreden jegens derde landen bij de bestrijding van de illegale immigratie en mensenhandel. Hierbij dient de Europese Unie te streven naar een evenwichtig partnerschap met landen van herkomst en doorreis. De EU dient deze landen duidelijker aan te spreken op hun medewerking op migratiegebied, vooral bij de bestrijding van illegale immigratie, zowel voor wat betreft preventie als het nakomen van terug- en overnameverplichtingen. De EU moet anderzijds ook oog hebben voor de problemen waar deze landen en regio's van herkomst zelf mee te maken hebben, zoals die bestaan bij sociaal-economische reïntegratie van teruggekeerde migranten en de opvang van grote aantallen vluchtelingen uit buurlanden.

Nederland acht het van belang dat de verschillende initiatieven onder de maatregelen van het Actieplan worden geschaard.

4. Voorstel voor een verordening van de Raad inzake de vaststelling van criteria en mechanismen teneinde te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asiolverzoek ingediend door een onderdaan uit derde landen

document: 9 563/02 ASILE 30 (En)

Dit document, dat door het voorzitterschap is opgesteld, bevat een aantal vraagpunten ten behoeve van de bespreking van de concept-verordening in de JBZ-Raad. Nederland kan zich in het algemeen vinden in het besprekingsvoorstel van het voorzitterschap. Het Nederlands standpunt ten aanzien van termijnen en sancties bij overschrijding van termijnen, is reeds in de geannoteerde agenda voor deze Raad beschreven¹. Het tevens opgenomen discussiepunt ten aanzien van de volgorde van criteria voor de vaststelling van het verantwoordelijke land, betreft de volgorde van illegale grensoverschrijding (art 10 in het Commissie-voorstel) ten opzichte van illegaal verblijf (artikel 13, en deels ook 12 in het Commissie-voorstel). Lidstaten die op grote schaal te maken hebben met illegale grensoverschrijding vinden dat illegaal verblijf in de volgorde vóór illegale grensoverschrijding moet komen. Nederland is hier op tegen, omdat de verdelingssystematiek van Dublin ondergraven zou worden door de volgorde op deze manier te wijzigen.

De paragraaf, opgenomen onder 3, eerste alinea, acht Nederland echter niet opportuun. De suggestie dat lidstaten inactief zouden kunnen zijn ten aanzien van illegaal verblijf, laat zich niet rijmen met de huidige Europese initiatieven ter bestrijding daarvan. Nederland is bang dat het opwerpen van deze vraag een verkeerd signaal zou kunnen afgeven.

Over de definitieve formulering wordt thans nog onderhandeld.

5. Terrorisme

a) strategisch document

document: nog niet beschikbaar

Het strategisch document van het voorzitterschap zal vermoedelijk bestaan uit twee delen. Het eerste deel zal een overzicht en een analyse bevatten van de terroristische dreiging binnen de Europese Unie; het tweede deel zal een aantal (2) aanbevelingen en suggesties bevatten om de samenwerking te verbeteren: dat is het eigenlijke strategische document. Het onderwerp is thans nog in bespreking op ambtelijke niveau.

b) Task Force EUROPOL

Tijdens de Vergadering van de Raad van Bestuur op 28 en 29 mei jl. is het functioneren van de Task Force Counter Terrorisme binnen Europol besproken. De directeur van Europol heeft hierbij een kort overzicht gegeven van de activiteiten van de Task Force. Dit overzicht zal hij tijdens de Raad nader toelichten. De informatie-uitwisseling met de Verenigde Staten van Amerika verloopt nog niet geheel zonder problemen, ondermeer door een zekere terughoudendheid op dit terrein bij enkele lidstaten. Onder het komende voorzitterschap van Denemarken zal het functioneren van de Task Force voor een tweede keer geëvalueerd worden. Enkele lidstaten toonden hun zorg over een gebrek aan concrete resultaten van de Task Force. Bij de directeur Europol is aangedrongen op intensieve aandacht voor het functioneren van de Task Force, waarbij

¹ TK 2001–2002 23 490, nrs. 13m en 236.

Europol zelf al het nodige dient te doen om knelpunten uit de weg te ruimen.

c) veiligheidsmaatregelen sedert 11 september 2001

document: niet beschikbaar (rapportage van Europol)
verbindendheid: niet verbindend

Tijdens de Raad van 20 september 2001¹ is onder meer besloten dat de lidstaten informatie zullen uitwisselen over de maatregelen die zij genomen hebben om terrorisme te bestrijden. In de onderhavige rapportage is de informatie bijeengebracht die aan EUROPOL is aangeleverd door de lidstaten.

d) islamitisch terrorisme

Dit bespreekpunt is komen te vervallen.

8. Collectieve Evaluatie

Dit onderwerp zal mogelijk op de lijst van A-punten worden opgenomen.

9. Richtlijn betreffende kostenloze rechtshulp

document: 7 938/02JUSTCIV 49 (NI)
9241/02 JUSTCIV 78 (NI)
verbindendheid: niet verbindend
aard van besluit: n.v.t. (politiek akkoord over reikwijdte richtlijn)

Dit voorstel voor een richtlijn beoogt in geval van grensoverschrijdende geschillen op civielrechtelijk terrein te bewerkstelligen dat gemakkelijker en sneller rechtsbijstand kan worden verleend in de lidstaat waar de zaak wordt behandeld. Het voorstel geeft uitvoering aan het door de Commissie opgestelde Groenboek over rechtsbijstand in burgerlijke zaken dat in maart 2000 is uitgebracht. Dit groenboek vormt op zijn beurt een uitwerking van conclusie 30 van de Europese Raad van Tampere. Deze conclusie bepaalt dat voor de verkrijging van gratis rechtsbijstand minimumnormen moeten worden opgesteld, die de toegang tot gratis rechtsbijstand moeten waarborgen.

Omdat verschillende lidstaten vreesden dat het opnemen van minimumnormen zou leiden tot een veel groter beslag op de gratis rechtshulpvoorzieningen, heeft het voorzitterschap het voorstel aangepast. Volgens dit nieuwe voorstel zal het toepassingsgebied van de richtlijn zich beperken tot grensoverschrijdende geschillen. Nederland acht deze beperking, met enkele andere lidstaten, van belang omdat anders de nationale stelsels van de rechtsbijstand aanzienlijk zouden worden opgerekt. Nu eist het Nederlands stelsel bij gesubsidiëerde rechtsbijstand in grensoverschrijdende gevallen dat er een Nederlands belang is.

Voor Nederland vormt nog een belangrijk probleem, dat in ons huidige stelsel naast natuurlijke personen rechtspersonen slechts in beperkte mate een beroep op gratis rechtsbijstand kunnen doen. De richtlijn opent de mogelijkheid dat rechtspersonen zonder winstoogmerk, zoals belangenverenigingen en niet-gouvernementele organisaties, een beroep op gratis rechtsbijstand kunnen doen. Daarnaast wordt in Nederland op grond van artikel 12 lid 2 onder e Wet op de rechtsbijstand geen gesubsidiëerde rechtsbijstand verleend met betrekking tot de uitoefening van een zelfstandig bedrijf of beroep tenzij de voortzetting van het beroep of bedrijf afhankelijk is van het resultaat van de verzochte rechtsbijstand.

¹ Zie voor de geannoteerde agenda en het verslag van deze bijeenkomst 23 490, nrs. 200, 201 en 202.

Nederland heeft deze mogelijkheid beperkt omdat het meent dat dergelijke procedures behoren tot het gebruikelijke ondernemersrisico. Ook kent Nederland een beperking van het recht op gesubsidieerde rechtsbijstand in verband met het (financieel) belang van de zaak. Indien het (financieel) belang te gering is of indien op grond van het belang of indien vanwege de aard van de procedure verwacht mag worden dat de rechtzoekende de zaak zonder professionele rechtsbijstand kan afhandelen, wordt geen gesubsidieerde rechtsbijstand verstrekt. De richtlijn kent deze beperkingen niet.

De Raad dient zich nu uit te spreken over de reikwijdte van het voorstel, waarna de besprekingen over het voorstel in zijn geheel op ambtelijke niveau in de werkgroep zullen worden voortgezet.

10. Ouderlijke verantwoordelijkheid

a. verordening

b. Haags Kinderbeschermingsverdrag van 1996

documenten:	9 435/02 JUSTCIV 84	(F)
	9494/02 JUSTCIV 85	(F)
verbindend:	a. niet verbindend	
	b. verbindend	
aard van het besluit:	a. politiek akkoord over hoofdlijnen	
	c. besluit tot collectieve ondertekening	

In het document Justciv 84 is de besluitvorming over de ondertekening van het Haagse Kinderbeschermingsverdrag 1996 in het belang van de Gemeenschap gecombineerd met besluitvorming over de hoofdlijnen van de toekomstige verordening over ouderlijke verantwoordelijkheid. Justciv 85 bevat een concept-besluit over de ondertekening.

Zonder noodzaak is een splitsing aangebracht tussen de besluitvorming over de ondertekening en die over de ratificatie van het verdrag.

Nederland is er tegen dat, zoals in de inleidende notitie wordt voorgesteld, de totstandkoming van een besluit over de ratificatie afhankelijk wordt gesteld van de totstandkoming van de verordening. Dit brengt het gevaar mee dat de (gelijktijdige) inwerkingtreding van het verdrag in alle lidstaten nog vele jaren wordt uitgesteld. Inwerkingtreding binnen drie jaar zou mogelijk moeten zijn.

De in de verordening op te nemen bijzondere regeling inzake afschaffing van het exequatur voor beslissingen inzake omgangsrecht beoogt een compromis tot stand te brengen tussen een grote groep landen – waaronder Nederland – die liever zou zien dat de verordening verwijst naar het Haagse Kinderontvoeringsverdrag 1980 en een kleine groep landen die een «eigen» regeling voor de terugkeer van het kind wenst. De bijzondere regeling voor de afschaffing van het exequatur dient zich naar Nederlands inzicht te beperken tot beslissingen die een omgangsrecht toekennen en waarin ook de terugkeer van het kind is geregeld. Alleen dan kan worden aanvaard dat tenuitvoerlegging van de beslissing op verzoek van de omgangsgerechtigde plaatsvindt zonder exequatur. Daartegenover staat dan dat in geval van vasthouding van het kind na ommekomst van de periode van het omgangsrecht, op verzoek van de achtergebleven ouder, de beslissing waar het de terugkeer van het kind betreft eveneens zonder exequatur ten uitvoer kan worden gelegd. Met andere woorden: afschaffing van het exequatur «op de heenweg» staat in rechtstreeks verband met de afschaffing van het exequatur «op de terugweg».

In alle gevallen van ongeoorloofde overbrenging of vasthouding van het kind, dus ook gevallen waarin er (nog) geen beslissing inzake het omgangsrecht voorhanden is of waarin een omgangsrecht is ontzegd, dient een beroep op het Haagse Kinderontvoeringsverdrag van 1980 mogelijk te blijven. Met andere woorden, dat verdrag moet onverlet blijven. In de gevallen van omgangsrecht die door de verordening worden bestreken, zal de achtergebleven ouder de keuze hebben tussen de regeling van de verordening en de verdragsregeling om de terugkeer van het kind te bewerkstelligen.

Het nationale executierecht van de lidstaten blijft onverlet. Het Nederlandse standpunt is dat dit dient in te houden dat in exceptionele gevallen de rechter van het land waar tenuitvoerlegging van een beslissing wordt gevraagd, de mogelijkheid dient te hebben de tenuitvoerlegging te weigeren op gronden, ontleend aan het nationale executierecht.

11. Voorstel voor een kaderbesluit betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van illegale drugshandel

document: 9 522/1/02 DROIPEN 31 CORDROGUE 40 (En)
REV 1

Het voorliggende document betreft de laatst bijgestelde versie van het document aan de hand van de besprekingen in het Comité van permanente vertegenwoordigers. Uit de beraadslagingen komt duidelijk naar voren dat het voorzitterschap voornemens is het gehele ontwerp-kaderbesluit voor bespreking in de Raad te brengen. Of dit haalbaar is moet nog blijken.

De ontwerptekst betekent voornamelijk dat Nederland de maximumvrijheidsstraf voor strafbare handelingen met grote hoeveelheden cannabis moet verhogen voor zowel die handelingen die plaatsvinden in georganiseerd crimineel verband als daarbuiten. Tevens gaat de ontwerptekst uit van een strafmaat voor bepaalde handelingen met precursoren en/of harddrugs in georganiseerd crimineel verband die enigszins hoger is dan het in de wet opgenomen strafmaximum.

Op voorstel van Nederland vallen kleine hoeveelheden drugs – uit het oogpunt van proportionaliteit en subsidiariteit – buiten de verhoogde strafmaat die het kaderbesluit oplegt.

Nederland stelt zich voornamelijk op het standpunt dat gestreefd moet worden – voor zover nog mogelijk – tot het inperken van de reikwijdte van het kaderbesluit tot grootschalige grensoverschrijdende drugshandel. Voorts is nog een realistische optie om lidstaten zelf de keuze te laten maken tussen de criteria «grote hoeveelheid» en «schadelijkheid» van drugs om te bepalen of daaraan een serieuze maximumsanctie verbonden wordt. De strafmaat voor diverse strafbare handelingen met softdrugs zou dan niet hoger uitvallen dan thans in Nederland het geval is.

12. Voorstel van de Raad voor een kaderbesluit inzake de bestrijding van seksuele uitbuiting van kinderen en van kinderpornografie

Dit agendapunt is komen te vervallen.

14. Ontwerp van een tweede gemeenschappelijk standpunt van de Raad betreffende Onderhandelingen in de Verenigde Naties over een VN-Verdrag ter bestrijding van corruptie

Document: 8 897/3/02 REV 3 CRIMORG 34¹ (NI)

Over dit ontwerp-gemeenschappelijk standpunt is in het Comité van permanente vertegenwoordigers overeenstemming bereikt. Het onderwerp zal op de lijst van A-punten worden opgenomen.

15. Eurojust; reglement van orde

document: 9 499/02 EUROJUST 17 (En)

Het betreft hier de laatste versie van de tekst van het reglement van orde, waarover in het Comité van permanente vertegenwoordigers overeenstemming is bereikt. Het punt is inmiddels toegevoegd aan de lijst van A-punten.

16. Comité inzake civiele aspecten van crisismanagement (informatie)

document: 9 531/02 CIVCOM 51 PESC 209 COSDP 157 (En)
RELEX 103 JAI 116 PROCIV 33

verbindendheid: n.v.t.

aard van het besluit: n.v.t. (kennismemen conclusies van de conferentie)

De voorzitter zal in dit kader verslag doen van de voortgang van de werkzaamheden in het Comité inzake civiele aspecten van crisismanagement en zal in het bijzonder mededelingen doen over de resultaten van de (commitment)Conferentie inzake de Rule of Law die op 16 mei jl. te Brussel heeft plaatsgevonden.

Het betreffende EU comité dat is belast met de civiele aspecten van crisismanagement bestrijkt vier onderwerpen. De inzet in een crisisgebied van politie, rampenbestrijding, ondersteunen van het binnenlands bestuur en wat genoemd wordt Rule of Law. Hieronder moet worden verstaan het herstel van de rechtsstaat in brede zin. Tot nu toe zijn de werkzaamheden in het kader van «rule of law» gericht op de strafrechtspleging. Uitgangspunt is dat bij een politiemissie complementair strafrechtspraak en detentie aanwezig moet zijn. Aangezien politiemissies als eerste verwacht worden, is het niet verwonderlijk dat de aandacht hierop is gericht. De Spaanse voorzitter heeft een oproep gedaan om aan te geven hoeveel personen de lidstaten kunnen leveren voor inzet in een crisisgebied. Nederland heeft tien personen toegezegd, als volgt onderverdeeld: twee rechters, twee gerechtelijke ondersteuners, een officier van justitie en een parketmedewerker almede vier functionarissen uit het gevangeniswezen. Tijdens de conferentie op 16 mei jl. hebben de lidstaten zich voor in totaal 280 personen gebonden.

17. Verslag van het voorzitterschap inzake de voortgang bij de bestrijding van illegale immigratie (met het oog de Europese Raad van Sevilla)

Dit agendapunt is samengevoegd met agendapunt 3, waarbij de bestrijding van illegale immigratie integraal zal worden besproken.

¹ Dit document wordt ter vertrouwelijke kennisneming aan de Kamer voorgelegd en is ter vertrouwelijke inzage gelegd, alleen voor de leden, bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

19. Mededeling van de Commissie inzake geïntegreerd beheer van de buitengrenzen

document: 9 510/02 FRONT 50 COMIX 378 (En)

Het Spaans voorzitterschap heeft een plan van aanpak opgesteld op basis van drie initiatieven met betrekking tot de buitengrenzen van de Europese Unie. Het betreft:

- de haalbaarheidsstudie van Italië om te komen tot een Europese grenswacht;
- de studie over de structuur voor een betere samenwerking op het gebied van grensbewaking onder leiding van Oostenrijk, Finland en België;
- de mededeling van de Commissie over geïntegreerd beheer van de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie.

Wat betreft de Mededeling, meent Nederland dat met name een drietal punten nader uitgewerkt dient te worden. Ten eerste de bevoegdheidsverdeling waarbij meer helderheid over de over de uiteindelijke bevoegdheidsverhouding tussen de lidstaten en de Europese Gemeenschap verschaft dient te worden. Ten tweede de bepaling van de modaliteiten voor het financieringssysteem: Nederland meent dat Gemeenschapsgelden in de eerste plaats voor gemeenschappelijke uitgaven dienen te worden ingezet. Afhankelijk van de uitwerking door de Commissie van formele voorstellen zal worden gezien of en zo ja hoe, democratische en juridische controle vorm dient te krijgen.

Met het plan van aanpak wordt een taakoverzicht opgesteld ten behoeve van de te nemen maatregelen voor de versterking van de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie. Het plan van aanpak is thans nog in bespreking op ambtelijk niveau. Nederland staat positief tegenover het voorstel van het voorzitterschap om de initiatieven inzake de buitengrenzen te bundelen en in een geïntegreerd plan van aanpak te presenteren. Daarom zou het plan van aanpak een integraal onderdeel moeten vormen van het Actieplan ter bestrijding van de illegale immigratie en mensenhandel.

Toegevoegde B-punten:

21. Kaderbesluit inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning van geldboetes

document: 8 731/02 COPEN 31 (NI)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: besluit in de zin van artikel 34 tweede lid onder b, Unieverdrag

Het Spaanse voorzitterschap heeft dit onderwerp vooralsnog op de agenda geplaatst met het oog op het bereiken van een politiek akkoord over dit ontwerp-kaderbesluit dan wel over gedeelten daarvan. Het is echter nog niet duidelijk of dit punt tijdens de Raad zal worden besproken, aangezien de onderhandelingen op werkgroep-niveau thans nog voortduren met betrekking tot onder meer de volgende punten: Wat betreft het toepassingsbereik is de meerderheid der delegaties er voorstander van ook administratieve sancties onder de werking van dit kaderbesluit te brengen, met dien verstande dat dit alleen kan gelden voor die gevallen waarin beroep op een ook in strafzaken bevoegde rechter open staat. Deze beperking wordt ingegeven door de rechtsbasis van dit kaderbesluit (Titel VI Unieverdrag). Er is evenwel nog geen consensus over de wijze waarop dit in het ontwerp-kaderbesluit moet worden

vastgelegd. Over de vraag in hoeverre naast rechterlijke autoriteiten ook centrale instanties betrokken kunnen zijn bij het toezenden, ontvangen en tenuitvoerleggen van de wederzijds te erkennen beslissingen bestaat evenmin overeenstemming. Hetzelfde geldt met betrekking tot situaties waarin aanleiding zou kunnen bestaan voor het niet-erkennen en niet-tenuitvoerleggen van een toegezonden geldelijke sanctie. Dit kan het geval zijn als dubbele strafbaarheid ontbreekt of indien een geldelijke sanctie opgelegd aan een rechtspersoon voor tenuitvoerlegging wordt toegezonden aan een lidstaat die zelf geen strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen kent.

22. Voorstel voor een verordening tot invoering van een Europese executoriale titel voor niet-betwiste schuldvorderingen (presentatie)

document:	8 465/02 JUSTCIV 66	(NI)
verbindendheid:	n.v.t.	
aard van het besluit:	n.v.t. (kennismemen toelichting van de Commissie)	

De Commissie zal tijdens deze bijeenkomst van de Raad een voorstel presenteren inzake een verordening van de Raad tot invoering van een Europese executoriale titel voor niet betwiste schuldvorderingen.

Dit voorstel beoogt de afschaffing van de exequaturprocedure bij de tenuitvoerlegging van beslissingen van gerechten van andere lidstaten, die niet-betwiste schuldvorderingen betreffen. Het voorstel wil dit bereiken door van de rechter in de bodemprocedure te verlangen dat hij de rechtsmiddelen die de debiteur tegen een exequatur zou kunnen inbrengen, reeds in de bodemprocedure onderzoekt. Hij zal dan ook in het bijzonder moeten onderzoeken of de gedingstukken op de juiste wijze en tijdig betekend zijn, en of de verweerder voldoende gelegenheid heeft gehad om zijn verdediging voor te bereiden.

Het voorstel voor een Europese executoriale titel in de vorm van een verordening te regelen, is door Nederland reeds tijdens het voorzitterschap 1997 gedaan, is in de conclusies van Tampere opgenomen en thans door de Commissie voorgesteld. Het voorstel zal in het Comité Burgerlijk Recht worden besproken. Daarbij speelt in het bijzonder de vraag of het voorstel de vereenvoudigde exequatur-procedure van verordening 2001/44 betreffende de bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van gerechtelijke stukken (Brussel-I verordening) in snelheid en kosten kan verbeteren. De grote mate van autonomie van de lidstaten op het terrein van het procesrecht maakt de onderhandeling tussen Raad en Commissie niet gemakkelijk.

23. Aanbeveling voor een beschikking van de Raad waarbij machtiging wordt verleend om onderhandelingen te openen met het oog op de aanneming van een verdrag tot wijziging van het Verdrag van Lugano van 16 september 1988 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken

document: 8 968/02 JUSTCIV 74¹ (F)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: aanbeveling inzake een beschikking van de Raad waarbij machtiging wordt verleend om onderhandelingen te openen met het oog op aanneming van een verdrag tot wijziging van het Verdrag van Lugano.

De rechterlijke bevoegdheid in burgerlijke en handelszaken en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in dit soort zaken is voor de lidstaten van de EU geregeld in het Verdrag van Brussel van 27 september 1968 (EEX). In 1988 is met de EVA-landen het Verdrag van Lugano gesloten, dat een identieke inhoud heeft. Tussen 1997 en 1999 zijn er zowel tussen de lidstaten als met de Lugano-staten onderhandelingen geweest en afgerond om beide verdragen te herzien. Als gevolg van de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam op 1 mei 1999 is de herziening van het EEX voortgezet in onderhandelingen over een EG-verordening, de zgn. Brussel-I verordening². Deze verordening is op 1 maart 2002 in werking getreden. De onderhandelingen over de herziening van het Lugano-verdrag zijn aangehouden tot de inwerkingtreding van de Brussel-I verordening. Thans wordt een onderhandelingsmandaat voorgesteld. Knelpunt rond dit mandaat is de vraag of er een exclusieve bevoegdheid van de Gemeenschap dan wel een gedeelde bevoegdheid tussen Gemeenschap en lidstaten is. Met een ruim aantal lidstaten meent Nederland dat er hier sprake is van gedeelde competentie, met name op het terrein van de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen van andere rechters dan die van EU-lidstaten.

24. Raadsconclusies inzake studies op het gebied van politiesamenwerking

document: 9 320/1/02 ENFOPOL 74 REV1 (En)
verbindend: niet verbindend
aard van het besluit: conclusies van de Raad

De conclusies dienen ertoe om de politiesamenwerking in de Europese Unie te verbeteren door meer aandacht te besteden aan politiestudies. De Europese politieacademie zal daarin een rol spelen. Over de definitieve formulering van de conclusies wordt thans nog onderhandeld. Mogelijk wordt het voorstel als A-punt in de Raad behandeld.

25. Raadsaanbeveling inzake de bevoegde nationale autoriteiten op het gebied van private beveiligingsorganisaties

document: 8 370/3/02 ENFOPOL 57 REV 3 (En)

De ontwerp-aanbeveling om te komen tot een netwerk tussen de bevoegde autoriteiten op het gebied van particuliere beveiligingsdiensten roept op om tot onderlinge samenwerking te komen. Doel daarvan is te komen tot een oplossing van problemen die zich soms voordoen bij

¹ Dit document wordt ter vertrouwelijke kennisgeving aan de Kamer voorgelegd en is ter vertrouwelijke inzage gelegd, alleen voor de leden, bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

² Verordening 44/2001 van 22 december 2000; zie PB L 12 d.d. 16 januari 2001 en PB L 302 d.d. 24 november 2001.

grensoverschrijdende activiteiten van particuliere beveiligingsorganisaties. De aanbeveling noemt het faciliteren van samenwerking, uitwisseling van ervaringen en best practices en een twee-jaarlijkse bijeenkomst van betrokkenen als de middelen daartoe. Over de definitieve formulering van de conclusies wordt thans nog onderhandeld. Mogelijk wordt het voorstel als A-punt in de Raad behandeld.

II. Gemengd Comité

4. Conclusie van de Raad inzake de toepassing van het Schengen-acquis door Frankrijk

document: 8 902/02 SCH-EVAL 15 COMIX 317¹ (NI)

Het betreft hier de Nederlandstalige versie van het document dat u met de geannoteerde agenda reeds is toegezonden.

7. Ontwerp-conclusies van de Raad inzake de nieuwe eisen waaraan het SIS moet voldoen

document: 8 925/3/02 SIS 31 REV 3 (NI)

Het betreft hier de laatste versie van het document dat op ambtelijk niveau nog wordt besproken.

¹ Dit document wordt ter vertrouwelijke kennisgeving aan de Kamer voorgelegd en is ter vertrouwelijke inzage gelegd, alleen voor de leden, bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.